

Βεροίας Παντελεήμων: «Με συντριβή καρδίας αποχαιρετήσαμε τα παιδιά της Αλεξανδρείας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

Η Εξόδιος Ακολουθία των τριών εκ των επτά φιλάθλων του ΠΑΟΚ που έχασαν τη ζωή τους στο τροχαίο δυστύχημα στη Ρουμανία, τελέστηκε στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου [Αλεξανδρείας](#) το μεσημέρι του Σαββάτου 31ης Ιανουαρίου 2026.

Προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος στο τέλος της Εξοδίου Ακολουθίας ανέφερε χαρακτηριστικά:

«Με βαθειά οδύνη και συντριβή καρδιάς αποχαιρετούμε αυτή την ώρα τα παιδιά μας, τα παιδιά της Αλεξάνδρειας, που τόσο απροσδόκητα και τόσο αναπάντεχα, ενώ ταξίδευαν για να παρακολουθήσουν τον αγώνα της αγαπημένης τους ομάδας και να την υποστηρίξουν στην προσπάθειά της να διακριθεί στην Ευρώπη και να τιμήσει με τις επιτυχίες της την πατρίδα μας, άλλαξαν προορισμό.

«Μία ροπή καί ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται», ψάλλει η Εκκλησία μας και ακούσαμε προ ολίγου. Και ο θάνατος συνοδεύεται, δυστυχώς, από θλίψη και πόνο, από οδύνη για τον χωρισμό, από δεκάδες αναπάντητα ερωτηματικά για το πως, το γιατί, το γιατί τόσο νωρίς.

Ερωτηματικά δίκαια και δικαιολογημένα αλλά αναπάντητα, γιατί ο θάνατος είναι μυστήριο, είναι ανεξάρτητος από τη θέλησή μας και τα σχέδια που κάνουμε. Κι όμως υπάρχει και ήλθε αυτές τις ημέρες να μας θυμίσει με τραγικό τρόπο την ύπαρξή του και να γεμίσει τις ψυχές όλων μας, και ιδιαιτέρως των γονέων, των οικείων και των φίλων τους, με οδύνη και πόνο.

Αυτές οι ώρες η θλίψη είναι τόσο μεγάλη που δύσκολα μπορεί να πεί κανείς κάτι. Ο πόνος είναι τόσο βαθύς που τα λόγια, όσο παρηγορητικά και αν είναι, δεν ακούο-νται και δύσκολα φθάνουν μέχρι την ψυχή των πενθούντων, όλων όσων ήλθαμε για να αποχαιρε-τίσουμε τα παιδιά μας.

Αυτό που αγγίζει ίσως τις ψυχές είναι η αγάπη μας που τους αγκα-λιάζει και η ολοκάρδια προσευχή μας στον Θεό της αγάπης και του ελέους να αγκαλιάσει και να αναπαύσει τις ψυχές των παιδιών που τόσο πρόωρα κάλεσε κοντά του. Να αγκαλιάσει και να παρηγορήσει τις ψυχές των δικών τους ανθρώπων που στερούνται την παρουσία τους και πενθούν γι' αυτό, με την ελπίδα και τη βεβαιό-τητα ότι οι ψυχές των παιδιών μας δεν χάθηκαν και ότι έφυγαν χαρούμενα, γιατί πήγαιναν να ζήσουν αυτό που τους έδινε χαρά και γέμιζε τη ζωή τους από μικρά παιδιά.

Θα τους θυμόμαστε πάντοτε με αγάπη και θα τους μνημονεύουμε, ευχόμενοι στον Θεό για την ανά-παυση των ψυχών τους και για να χαρίσει δύναμη και παρηγορία σε εκείνους που πονούν για τη στέρησή τους, στους γονείς, τους οικείους και τους φίλους τους».

